

Szőnyi Benjámín esperes jelentése a superintendensnek az egyházmegye dolgairól – nagyzeréndi lelkészeiről, Gyulavári és gyulai eseményekről. Gyulán a katolikusok birtokháborítást követtek el a reformátusok kárára. Hódmezővásárhely, 1781. január 8.

Tiszteletes superintendens uram!

A nagy messzeség, téli kemény idő, tsaknem járhatatlan göröngyös út, főként pedig az én, k[e]g[yelme]dénél is nagyobb öregségem, közelgető végem sat[öbbi], békóban vetnek engem, hogy ott ne lehessenek, azhol lehetvén jót hallhatnék s tanálhatnék, mellyre szívem szerént vágynék, kivált e mostani szép hajnalú időben. Pótolom fájdalmas, ez reám nézve káros absentiámat ezen homagialis levelemmel. Tudtomra a tractusunkbeli ekklézsiáknak nints most publica referádára való dolga. Írtam NagyZerénd felől a múlt őszön. T[iszteletes] Botos Mihály uram azolta engem nem requirált, gondolom jóra volt dolga, kivált ha tanátsom szerént k[e]g[yelme]det is, Biharon szüretelvén, requirálta. A váriak is t[iszteletes] Lázár Pál uramat el akarnák botsátani, magára nézve tsak azért, hogy a földesurakkal tart, másként papságát igen ditsérik. Feleségére nézve pedig azért, mert ezt-azt suddognak ellenére, de bizonyost nem doceálhatnak. Gyulán azt az pápista oskolának való új épületet immediate hozzáragasztották a mieink templomához. Ez a m[éltósá]gos grófnak sem tettzett. Már azolta a praefectus is megkínálta őket, hogy árát letévén, tegyék magokévá. Ezt én igen insinuáltam nekik jó praecautiok mellett. Ezek után, sietve írtomban régi barátságában ajánlott maradtam Vásárhely 8-a Jan[uarii] 1781.

Tiszt[eletes] superintendens úrn[a]k alázatos szolgája, Szőnyi Benjámín mk.

[hátlapon pecsét]

[címezés:] Summe venerando viro clar[issi]mo d[omi]no Samueli Szilágyi ecclesiarum reformatarum superintendenti vigilantiss[im]o tit[ulo] d[omi]no colend[issi]mo Debrecini